

Munar dóna la sortida i marca el ritme

Un toc d'atenció als socis del Pacte de Progrés, una gest d'acostament cap al PP oficial, la reivindicació de nous símbols de la mallorquinitat i el bessó ideològic que UM ha mostrat sempre: que cal aturar la immigració. Aquests van ser els eixos sobre els quals Maria Antònia Munar va basar el discurs de la diada d'enguany, que, a la pràctica, va servir per iniciar el curs polític mallorquí i balear –que aquest dimarts comença els plens del Parlament.

El tret més significatiu del discurs de la presidenta d'UM i del Consell van ser les referències a la seva política d'immigració. Ara fa un any, unes referències semblants li valgueren tot tipus de crítiques. Munar afirmà que Mallorca no pot tenir les portes obertes, perquè no tothom ha de tenir cabuda a l'illa, de manera que, segons ella, cal que per sobre de les diferències polítiques entre partits s'arribi a un acord de mínims i, posteriorment, a un acord amb el Govern central.

D'aquesta manera, segons les paraules de Munar, “amb solidaritat ens hem obert a tothom que ha volgut escollir la nostra terra com a pròpia per construir-se una vida nova arrelada aquí. No hem estat, fins ara, esquarterells. Encara és més, aquest tarannà és bo que continuï. Però el que no podem permetre és que aquesta disposició nostra es converteixi en un mecanisme que, a la llarga, destrueixi tot allò pel qual hem lluitat amb tant d'esforç. Aquí hi ha riquesa, feina, capacitat de creixement per seguir acollint nous ciutadans, per obrir portes a la immigració. [...] Però hem de decidir, entre tots, si aquest és el camí que volem seguir. Perquè aquesta política es podria convertir a la llarga en la que tiri a terra

tot l'edifici que ens ha costat tant aixecar. [...] Dic sí a acollir a casa nostra tots els que hi càpiguen, sense posar en perill els nostres objectius de creixement econòmic i sense que ens vulguin imposar els seus costums i els seus patrons culturals, perquè no posin en perill els nostres, que tenim obligació de defensar.”

A més, aquesta visió de la immigració va servir a Munar per criticar, sense citarlos, els partits d'esquerra: “Quan parlem de qualitat de vida parlem de seguretat, de sanitat, d'educació... I això és totalment contradictori amb l'entrada massiva d'immigració.”

Aquest eix de discurs ideològic, polític i social trenca sens dubte amb tots els partits del Pacte de Progrés. De fet, el senador per designació del Parlament balear, Manolo Cámara (EU), va respondre a Munar amb paraules molt dures i crítiques, el mateix dijous a la nit, sobre aquestes idees expressades per la presidenta sobre la immigració.

Pel que fa a les altres orientacions polítiques i ideològiques bàsiques d'UM, com ara l'urbanisme i l'ordenació del territori, també va reivindicar per passiva el seu ideari, i a la vegada va criticar l'esquerra –PSM i EU-Els Verds havien votat, la setmana anterior, en contra de la redacció actual del Pla Territorial de Mallorca que presentà UM-. Així, Munar afirmà: “Dir que volem turisme de qualitat i oposar-nos per complet a les infraestructures imprescindibles per aconseguir-lo, com per exemple una xarxa viària més segura, camps de golf, ampliació d'amarradors en alguns ports esportius... és una contradicció, com ho és també defensar el creixement zero sense produir més atur, o desclassificar terreny i limitar la construcció sense

Com ja és habitual, el discurs de la presidenta del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar, va centrar políticament la diada del Dotze de Setembre. A escassos mesos dels comicis balears, la dirigent d'Unió Mallorquina va criticar els partits d'esquerra i Els Verds.

Com cada any, els actes de la diada van servir per destacar la trajectòria d'alguns mallorquins. D'esquerra a dreta, el campió de caça submarina Josep Amengual, el lul·lista, músic i botànic Anthony Bonner, Maria Antònia Munar, la cantora Antònia Buades i el filòleg i lingüista Joan Veny.

provocar un augment dels costos de l'habitatge.”

Munar va arribar fins i tot a dir que “defensar aquestes posicions simultàniament i plantejar-les com a possibles és enganyar la ciutadania”, perquè segons ella els seus socis entren en una contradicció constant.

Segons la presidenta del Consell, en les iniciatives bàsiques –immigració, urbanisme...–, cal cercar el màxim consens a Mallorca: “Necessitam un plantejament de consens i cooperació que permeti donar camí a totes aquestes aspiracions, no a través de l'enfrontament amb l'estat, sinó amb acords permanents de col·laboració”, la qual cosa evidentment significa tant una demanda de col·laboració amb el PP com una crítica a la dialèctica d'enfrontament que el Govern balear (PSIB, PSM i EU-Els Verds) manté amb Madrid.

Munar també va rebre crítiques implícites de les veus que des del nacionalisme cultural veuen la diada del dia 12 de setembre com una cosa artificial: “Punts de referència com la bandera i l'himne, [...] la recuperació del Joc de Ministrils i la creació de gegants que ens recorden

els regnants del nostres reis privatis..., i finalment la diada de Mallorca que avui celebrem constitueixen un punt de convergència necessari per a qualsevol societat.”

Acte social. Com és habitual, la diada de Mallorca va concentrar gairebé la totalitat de la classe política en l'acte oficials de l'inici del curs polític. Així, a més de tots els membres del Consell, entre les quals hi havia la vicepresidenta de l'entitat, Maria Antònia Vadell (PSM), i el vicepresident Miquel Nadal (UM), s'hi van poder veure diversos membres del Govern balear, com els

consellers Eberhard Grosske (EU), Margalida Rosselló (Els Verds), el vicepresident, Pere Sampol (PSM), el senador autonòmic Manolo Cámara (EU); a més de responsables d'altres institucions, com el batlle de Palma, Joan Fageda (PP).

Com cada any, la diada va servir de marc per concedir distincions a mallorquins com a homenatge a llargs anys, gairebé tota una vida, de dedicació al conreu dels valors que el Consell considera de mallorquinitat. Enguany, els distingits amb les medalles d'Honor i Gràtitud han estat Josep Amengual, campió de caça submarina; el lul·lista, botànic i músic Anthony Bonner; Joan Veny, filòleg i lingüista; i, finalment, Antònia, *Madò*, Buades, cantora de tonades populars mallorquines.

Suspesa l'any passat pels atemptats a Nova York i Washington, la diada del 2002 va permetre veure els gegants dels reis privatis de Mallorca, així com l'acompanyament d'honor dels Jocs de Ministrils, dins de la tendència de recuperació de símbols d'identitat mallorquinista que inspira el Consell.

Munar va criticar la dialèctica d'enfrontament que el Govern balear manté amb Madrid

Miquel Payeras